

Megnyílt az Ég!

Pehelyspórákban hullt a szeretet-fény,

Millió lámpa gyúlt

A sötétség titkos éjjelén.

Testet öltött s emberré lett
Az üdvöt sugárzó isteni lény,
S fehér gyolcsokban piheg, mint halvány
Rózsaszírom: a Szűz kebelén.

S gyúlt millió lámpatűz a sötétség éjjelén
S a föld minden zugába betört a lámpa-fény.
Úgy lángol azóta s patakzik szerteszét
Hogy kétezer év sem olthatta el forró szív-tüzét.

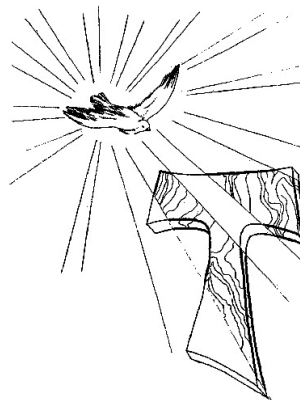

E forró lávafényből
Harangot öntött a szeretet,
E harang zúgástól megittasult a föld,
A szikla megrepedt,

S meg-megkondul ember szívednek
Elrejtett zugában, halkán, csendesen,
S így szálldogál Karácsony éjjelen
A béke, s megszentelt szeretet.

**Kedves Testvérek! Áldott Karácsonyi ünnepeket és
kegyelmekben gazdag, békés, boldog Új évet kívánok
számotokra az egész Régiótanács nevében. Farkas Katalin ofs**

Testvéri Szeretet

A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja.
A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle.
Mert amikor bennünket elküldtek,
az útrabocsájtó Hatalom így szólt:

„Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit,
segíts, adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy, mint magadra,
és ne hagyd a sötétségben elmerülni.
Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg.
Az egész világ a tiéd. Szabad vagy a kövektől az éterig.
Ismerd meg, hódítsd meg, senki se tiltja,
de jaj neked, ha magadnak tartod.
Elbocsátlak téged is, mint mindenkit:
felelős vagy minden emberért aki veled él,
s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz,
minden örömmel amit magadba zártál,
és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg.
Most eredj és élj, mert a világ a tiéd.”

Hamvas Béla

KÉPZÉS: Ismerjük meg jobban és éljük az Evangéliumot Szent Ferenc példája nyomán.

"A világi ferencesek regulája és életszabálya ez: megtartani a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumát, követve Assisi Szent Ferenc példáját, aki Krisztust választotta az Istennel és az emberekkel való életének inspirálójául..." /Reg.4./

Hirtelen, vagy fokozatosan, de eljutsz a belső meggyőződésre, ahogy Szent Ferenc, hogy az Evangélium egy élő személy: Jézus Krisztus, akitől kedvet lehet kapni az élethez. Nézzük meg, hogy Szent Ferenc atyánk életében milyen szerepet töltött be Isten üzenete, vagyis milyen volt az ő kapcsolata a Szentírással. Ha életpéldáját akarjuk követni, kell, hogy ismerjük életének minden mozzanatát. *Szent Ferenc mindenekelőtt egy megtért ember volt.* Ferenc személyében az ember megértheti mit jelent a megtérés. Jó látnunk, hogy mire képes a Szentírás, az Isten Igéje, ha azt nyitott szemmel, halló füllel, és befogadó szívvel olvassuk, ill. hallgatjuk. A fiatal Assisi Ferenc életében is az *igazi megtérést*, fordulópontot a *Szentírás*, Isten szava jelentette, amelyet komolyan vett. Amiben Isten akaratát ismeri fel.

Végrendeletében írja: *senki sem mutatta meg nekem, mit kell tennem, hanem ezt ő a Magasságbeli /Isten/ nyilatkoztatta ki részemre, hogy a szent Evangélium szerint kell élnem.* Az evangélium szerinti életével vált Ferenc az Egyház történetének kulcsszemélyiségévé, aki helyrehozta az Úr romokban álló házát, vagyis az Egyházat. Mindezt nem vitákkal, harccal, támadásokkal tette, hanem szent alázattal és szegénységben eltöltött életének példájával. Ferenc életpéldája megmutatja nekünk, hogyan tudja az evangéliumi szegénység, szabaddá és derűssé tenni az embert. Aki már semmitől sem függ, az tud szeretettel fordulni minden ember felé. Komolyan veszi Jézus szavait, és megmutatja, hogyan változik át egy ember, *ha hagyja, hogy egészen Jézus szava és lelkiisége vezesse.* Szent Ferenc atyánk életpéldájából kiindulva, tudatosítanunk kell Istennek szóló teljes és gyökeres önátadásunkat, amely igazából létrejött a keresztségben. Öntudatos keresztény életünk nem lehet más, mint szabad és nagylelkű, feltétel nélküli válasz arra a meghívásra, amelyet Isten intézett hozzánk, és *amely újból és újból megismétlődik életünk egyházi és társadalmi síkján.* Assisi Szent Ferenc ugyan nem a mi korunk hőse, azt mondják ma nem divat az általa szorgalmazott életforma. De mégis nyugodtan állíthatjuk, hogy ő az eljövendő világ embere: van jövője, mert Ferenc által valami szeretetteljes jött a világba, amelyet nem

lehet többé meg nem történtté tenni. Assisi Szent Ferenc élete hullámokat vet ebben a világban. A derűs Szent mozgásba hozott valamit, amit többé nem lehet feltartóztatni. A lelkesedés, amelyet még ma is sok ferences sugároz, azt mutatja, hogy szelleme, lelkilete még a nyolcszáz év távlatából is eleven és élő maradt.

Ha azt akarjuk, hogy nekünk is legyen jövőnk, egyénileg és közösségileg is, akkor Ferenc életpéldájából okulva Krisztushoz kell tartoznunk. A sziklára kell építenünk életünket és személyes kapcsolatra kell törekednünk a Háromszemélyű egy Istennel, aki keresztény életünk alapja és örömünknek és a lelki békénknak a forrása. *Isten különleges módon jelen van a világunkban. Igéjének olvasásakor, hallgatásakor, az eukarisztia ünneplésekor, a Krisztusi tanítás életre váltásában, az egyház közösségében, a mi közösségünkben.* Ez az isteni jelenlét arra készítet bennünket, hogy olvassunk az idők jeleiből. Ez a jelenlét erőt és bölcsességet ad, hogy túllépjünk minden válságon. Hogy közösségünk is megújuljon gondoljunk arra, hogy Isten jelen van köztünk. Akkor megszűnnek gondjaink. Eltűnnek a félreértések, a békétlenség, a harag... Minden testvér megtalálja lelki békéjét. Hisz minden testvér egyformán értékes. Egyikünk sem hivatott arra, hogy ítélkezzen mások felett, vagy többre tartsa magát bármelyik testvérnél. Az *"egot"* sok embernek nehéz elhagyni, de nekünk ferenceseknek kell ismernünk a *"te és az ő"* névmásokat is. *Legyen mindig szemünk előtt Szent Ferenc élete.* Az emberek elutasítása sem tehette tönkre az ő lelki békéjét. Így legyen a mi életünkben is. Rájöttem, hogy ha valaki átnéz rajtam, semmibe vesz, elutasít ... és sorolhatnám tovább, ekkor hasonlítok igazán Ferencre. *Az Isten iránti szeretet, amelyből forrásozik a lelki békém és örömöm.* Tehát az emberek elutasítása sem teheti tönkre nekünk sem a lelki békénket és örömünket. Mert testvérek, a tönkretehetetlen belső béke, és a tartós öröm éppen mindig a külső kellemetlenségek elviselésében mutatkozik meg. A mi szívünkben is ott az öröm és a béke, amelyet egyedül Krisztus Urunk adhat meg.

Naponta olvassuk az Evangéliumot, mit üzen nekünk Jézus. Éljük az Evangéliumot Szent Ferenc példáját követve. A FVR- ben való tartozásunkat vegyük úgy is, mint hivatást.

Az Úr Lelke és az Ő szent működése – krisztusi hivatásunk forrása – adjon erőt nekünk, hogy hívására továbbra is örömmel, okosan és bátran válaszoljunk. Hogy az imádság és az áhítat szelleme, amelyet Szent Ferenc atyánk élt, és nekünk hátra hagyott, az első helyet foglalhassa el személyes, családi és közösségi életünkben.

Pozsony, 2014. október, Mészáros Mária – képzési felelős

Konrád atyára emlékeztünk

Augusztus 29-én volt egy éve, hogy *Kubovics Konrád OFM* atya búcsúszó nélkül itt hagyott bennünket. Szeretettel és hálás szívvel emlékeztünk rá ezen az első évfordulón. Pozsonyban a magyar hívek, a Ferences Világi Rend és a ferences szerzetesek magyar-szlovák szentmisén emlékeztek és imádkoztak Konrád atya lelki üdvéért. A Ferences Világi Rend magyar közösségéből felkerestük az atya sírját, hogy így is kifejezzük köszönetünket, hálánkat és szeretetünket az atya iránt. Most tudjuk csak igazán, hogy kit veszítettünk el.

Ahogy a sírnál álltam egy *"üzenet"* jutott az eszembe. Lehet, hogy Konrád atya is ezt mondaná nekünk:

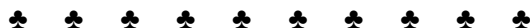
*"Miért sirattok? Isten arca volt,
Mely simogatón, hívón rám hajolt,
S én mentem ... és most fényözönben élek!
Nem vagyok más, csak egy tisztuló lélek!"*

*Ha emlegettek – köztetek leszek,
De fáj, ha látom könnyeteket,
Ha rám gondoltok, mosolyogjatok!
Mert én már Istennél vagyok!"*

Adj Uram örök nyugalmat neki és az örök világosság fényeskedjék neki!

Mészáros Mária fvr

FVR Káptalan Imreg – Brehov, 2014.X.17-19

Kedves Testvérek, én még ilyen messze nem voltam, és ahogy az útvonalon gondolkodtam – Isten segítségét kérve – nagyon jól utaztam. Ugyanis a losonciakkal felvettem a kapcsolatot és velük, hála Istennek, autón Losoncról eljutottam egészen Imregre.

Utunk kellemes beszélgetésben telt és kb. 13.00-kor meg is érkeztünk. **Farkas Katalin** régió miniszter-asszonyunk, az imregi káptalan szervezője, nagyon kedvesen fogadott minket és nagyon örült nekünk. Majd kisvártatva sorban megérkeztek a többi testvérek egész Szlovákiából. Szeretettel üdvözlöttük egymást és örültünk egymásnak.

Fr. Adamczyk Bogdan OFMConv is örömmel fogadott minket és bevezetőjében mindenkinek azt kívánta, hogy érezzük magunkat otthon. Az irgalmasság rózsafüzér elimádkozása után Bogdan atya előadást tartott Szt. Ferenc lelkületéről és megtéréséről. Ferencet megtérésekor az Úr arra szólította fel, hogy építse a templomát. Először nem értette a dolgot, csak később jött rá, hogy a lélek temploma az, amit az Úr rábízott. Megmenteni az emberek lelkét, hirdetni az evangéliumot. Járt a falvakat és városokat, hirdette saját egyszerűségével, szavaival Isten szeretetét, Jézus tanítását. Először nem figyeltek rá, később többen is hozzászegődtek. Ferenc atyánk mindig imádkozta a rózsafüzért, nagyon tisztelte és szerette a Szűzanyát.

Vacsora után Katalin hivatalosan is megnyitotta a Káptalant. Majd a régió megmaradásáról és további működéséről esett szó. És felvetette, hogy a 2015-ös év legyen a Megbékélés éve, amit mi jóvá is hagytunk. Töltse be szívünket a béke és a megbékélés, érezzünk egymás iránt több felelősséget. Mert a közösségben mindenki felelős a másikért. Ezt tudnunk, éreznünk kell. Ha másként nem is segíthetnek, akkor az idős testvérek imádkozhatnak a közösségért, egymásért. – *Eldöntöttük, hogy a következő Lelki-napnak Ipolybalog lesz a megszervezője.*

Szombaton Radra látogattunk el, ahol a ferences vértanúk nyugalomra nyugalnak. Roland Böör atya, helyi plébános, helyre állítja az egykori kőtemplomot, amelyet régen a minorita atyák működtettek. Mellette múzeum épül Iglódi István ferences vértanú és társai tiszteletére. Itt szentmisén is részt vettünk. – **Jozef Gazdik ofs** országos miniszter a Hétfájdalmú Szűzről beszélt, gyönyörűen kifejtette: *Ahol a fájdalom, ott a kegyelem.* A Szűzanya Szent Fia kereszten elszenvedett kínjait elfogadta, mert Ő minket e kereszt által váltott meg. Aki ezt tudja és elfogadja, boldog ember. Kérjük nap, mint nap a Szűzanya segítségét abban, hogy jobban megérthessük Szent Fia kereszthalálát. – Nagyon fontos a családi összetartás. Segíteni a mellettünk, velünk együtt élőknek és szeretetünket átadni nekik. Más embertársainknak is csak jót tenni, és szeretni őket, testvérként elfogadni.

Este Bogdan atya előadást tartott a Szt. Ferenc Szűzanya iránti tiszteletéről – *(az előadás a cikk alatt olvasható).*

Katalin nővérünk szétosztotta nekünk a **Ferences Lelki Tükröt**, amit helyben elemeztünk is – *(olvasható ebben a lapban – lásd melléklet).*

Vasárnap délelőtt elérkezett a búcsúzás ideje, ami nehéz volt, mert szeretettel telve váltunk el egymástól – így legyen ez továbbra is.

Mindenkit szeretettel ölel *Lintner Éva fvr*, Ipolybalog

Káptalan előadása: **Boldogságos Szűzanya Assisi Szent Ferenc életében**

Forrás: *Szilveszter Barát blogja* - <http://frszilveszter.blogspot.sk/>

Október lévén, a Boldogságos Szűzanya hónapjának első szombatján, és amikor nem rég ünnepeltük Szent Ferenc atyánk tranzitusát, égbe költözését, arra gondoltam, hogy a Boldogságos Szűzanya Assisi Szent Ferenc életében játszott szerepéről, avagy Szent Ferenc Mária tiszteletéről elmélkedjünk.

Mária az emberekhez való küldetése miatt kelti fel Szent Ferenc atyánk csodálatát, gyöngédségét és bizalmát. Innen kiindulva a ferencesesség egész történelme folyamán különös figyelmet és nem lankadó szeretetet tanúsít Isten Anyja iránt.

Szt. Ferenc számára a Boldogságos Szűz Mária egyszerre volt anya, közbenjáró és királynő. Tiszteletét a ferences egyháztudós, Szt. Bonaventúra szavai tanúsítják mikor így beszél a Ferencről szóló életrajzban: „Az Úr Jézus Krisztus anyját kimondhatatlan szeretettel övezte azért, hogy a fölséges Urat testvérünké tette s általa irgalmasságot nyerünk. Krisztus után benne bízott legfőképpen, s őt mind maga, mind övéi ügyvédjének rendelte...” (Leg. Maj. IX. 3.)

Az életrajzíróinak munkáin keresztül tudjuk, hogy Ferenc buzgó tisztelője volt Szűz Máriának, mely intenzívebb volt, mint amennyire az abban az időben szokásos volt.

Ez a rajongás nem annyira a teológiai megfontolásokból, mint inkább a Mária titkáról és a megváltás történetében elfoglalt kiemelkedő helyéről való ima és elmélkedés gyümölcse volt. Lényeges megjegyeznünk, hogy Szent Ferenc a legtöbbet az imáiban írt Máriáról és nem más írásaiban...

Ahhoz, hogy Jézus Krisztusnak, az emberré lett Isten Fiának igazi ismeretében és szeretetében növekedjünk, gyengéd odaadással kell fordulnunk édesanyja, Mária felé, ahogy a régi mondás tartja: Per Mariam ad Iesum! – azaz Mária által, Márián keresztül Jézushoz! Ennek alapja az, hogy Mária valóban osztozott Jézus életében, együtt volt vele Betlehemben és Názáretben, de ami még fontosabb, a Kálvárián is.

Szent Ferenc felismerte azt a különleges kapcsolatot, mely Máriát a mi megváltásunk fényében fűzte Szent Fiához. Ezért hagyta meg követőinek, hogy mint királynőjüket és édesanyjukat szeressék...

Természetesen ez a nagy, Szűz Mária iránti tisztelet, nem alaptalan és minden ok nélküli. Ennek a ragaszkodásnak az alapja, forrása Isten Szavában, a Szentírásban található. Elég gondolnunk az Angyali üdvözlésre, Mária kiválasztásának és Igenjének evangéliumi leírásaira. Vagy idézhetjük a 12 éves Jézus megtalálását

a templomban ^(Lk 2,41-52), illetve a Kánai menyegzőn betöltött szerepét Máriának ^(Jn 2,1-12) és az Apostolok Cselekedeteiben szereplő mozzanatot ^(1,12-14), amikor Mária együtt imádkozik az apostolokkal a Szentlélekre várva.

Mind a Szentírás, mind pedig az Egyházi nyilatkozatok kiemelik, hogy a Boldogságos Szűz Máriának milyen fontos szerepe volt az üdvösség tervében...

A várakozás hosszú időszaka után, az idők teljessége benne elérkezik, Sion felmagasztalt Leánya és vele az Üdvösség új terve jelenik meg, mikor az Isten Fia tőle emberi természetet vesz, míg titokzatos módon, a bűntől mentes marad ^(LG 55).

Szent Iréneusz mondja: „Engedelmessége által vált valóra az üdvösség saját maga és az egész emberi nem számára”.

Az ösatyák igehirdetésükben mondják: „Éva engedetlenségének kötelékét Mária engedelmessége oldozta fel: amit Éva bizalmatlanságával összekötött, azt Mária hitével feloldotta”.

Máriát és Évát összehasonlítva őt az Élők Anyjának szólítják és gyakori a gondolat: „Éva által jött a halál, Mária által az élet”. ^(LG 56)

Máriának az Istenanya, görögül a Theotokos, azaz Isten hordozója címet adta az Efezusi Zsinaton 431-ben. Ez azt jelenti, hogy ez a legrégebbi megszólításunk Mária felé, és az egyetlen, amit a keleti Egyház is mind a mai napig használ.

A megnevezést a Krisztus Urunkról vallott hitigazságok fényében kell látnunk. Krisztus valóságos Isten és valóságos ember. Születése Máriától emberi természetének bizonyossága. De mert Jézus valóságos Isten, a Második Isteni Személy, azért illeti meg Máriát az Isten anyja elnevezés, ahogy ezt a zsinat leszögezte...

Azokból a jelzőkből, melyekkel imáiban Ferenc Máriát illette, kitűnik, hogy milyen szeretettel, hódolattal és csodálattal volt az Istenanya iránt. A leggyakrabban használt megszólítások, amelyekkel Ferenc Máriához fordult „A Boldogságos Szűz üdvözlése” című imában, arról szólnak, hogy ő magában hordozta az Isten Fiát. Az megnevezések, amelyeket Ferenc adott Máriának a dicséreteiben, jelzik, hogyan látta lelki szemeivel, hogyan értette és tisztelte az Isten Fiának titkát Máriában.

Egyik legsodálatosabb megszólítás: „ki szűz lévén templommá lettél – más fordítás szerint egyházzá lettél”, de hasonlóan szép az „Isten palotája”, „lakóháza”, „palástja”, vagy a „sátra” kifejezések. Mindez arra utal, hogy Mária testileg-lelkileg magába fogadta az Isten Igéjét, vagy, ahogy az efezusi zsinat fogalmazott, egyszerűen: *Istenanya*. Ha egy kissé tovább játszunk a gondolattal, akkor érdekes dolgokra jöhetünk rá.

Mert Szent Ágoston azt tanítja, hogy Jézus Krisztus Teste három formában van jelen: a Megtestesült Jézus, aki a Keresztre volt feszítve és megdicsőült a mennyben. Az Eukarisztikus Jézus, amely Kenyér és Bor Színében van jelen. És a

Misztikus Test, amely maga az Egyház. Mivel Jézus Teste egy, akármit is mondanak a három forma egyikéről az muszáj, hogy igaz legyen mindhárom formára. Így, ha a Boldogságos Szűzanya a Megtestesült Jézus Édesanyja, ő ugyanakkor az Eukarisztia Édesanyja és az Misztikus Test Édesanyja is...

A ferencesek Mária tiszteletéről tanúskodik világszerte az a sok Mária kegyhely is, amelyeknek gondozását és őrzését Szent Ferenc utódai, a ferencesek látják el. Az Úr Jézus iránti szeretetünk magában foglalja szent Anyjának szeretetét is. Szent Ferenc elkötelezett fiúként szerette Máriát. Mert, mint a Szentlélek jegyese, nemcsak hogy Jézust, az Isten Fiát tette testvérünké, de – ahogy Ferenc ezt felismerte – osztozott Fia szegénységében és szenvedésében is.

Ferenc Máriát az Úr első követőjének és tanítványának nevezte. Példáját őszintén követte. Minket is arra buzdít, hogy ugyanezt tegyük...

Szeráfi Szent Ferenc atyánk különösképpen szerette a Boldogságos Szűzet. Ezért kedvelte ezt az épületet, melyet Angyalos Boldogasszonynak, vagy másképpen Porciunculának neveznek. Ott rakta le a Kisebb Testvérek Rendjének alapjait, onnét indította el a klarisszákat, és földi pályáját is ott fejezte be boldogan. A hagyomány szerint ebben a kis templomban nyerte el Szent Ferenc atyánk a teljes búcsút, melyet a pápák megerősítették és más templomokra is kiterjesztettek. Ennyi sok jótétemény után még arra is engedélyt kapott a Rend, hogy a liturgiában megünnepelje a mai napon a Porciuncula búcsúját.

Szent Ferenc kortársaitól eltérően fogja fel a búcsú-gyakorlatot. Tudni kell, hogy az Egyház meghatározott feltételek teljesítéséért búcsút engedélyezett. Lehetett ez egy zarándoklat Jeruzsálembe vagy Santiago di Compostellába, vagy részvétel keresztes háborúban. De lehetett bizonyos összegű pénz befizetése is. Ferenc úgy véli, hogy ebben az Egyháznak nem is volna szabad támogatnia. A Porciuncula-búcsúval Ferenc felborítja ezt az egyházi gyakorlatot, főleg pedig a keresztes háború eszméjét.

Amikor a Szent Ferenc Szűz Mária iránti tiszteletéről beszélünk, meg kell állapítani, hogy Ferencnek Mária tisztelete nem szentimentális, de mély hit jellemzi Mária szerepét az üdvösségtörténetében. Ferenc a Szentírás alapján alakította ki gyermeki kapcsolatát Mária iránt. Láta Máriát a Biblia tükrében. Valahányszor beszélt róla vagy imádkozott hozzá, akkor mindig, mint Jézus Anyját, az Atya gyermekét és a Szentlélek jegyesét látta Máriában és így közeledett hozzá.

Szent Ferenc szerette volna követni Máriát a szegénységben, és gyermeki szeretetét abban fejezte ki, hogy Porciuncula-kápolnát nagyon megszerette és megkedvelte. Azt akarta, hogy minden ember tisztelettel ünnepelje a karácsonyi ünnepeket. Bőjtölt Nagyboldogasszony ünnepe előtt. Énekelt az ő dicséretére, őt

választotta az egész Rend pártfogójául. A Breviáriumban minden zsoltár elején és végén mondott egy antifónát Mária tiszteletére.

Az igazi Mária-tisztelet azt kívánja, hogy kövessük Mária erényeit. Ferenc kiválasztotta a szegénységet, mint a saját életútját, mert nagyon megrázta lelkileg Szűz Mária szegénysége, és mind, amikor elmélkedett Mária szegénységéről, akkor könnyekbe fakadt.

A szegénységet királyi erénynek tartotta, mert a Mennysorság Királynőjének volt az erénye. A Porciunculában akart meghalni, de az Assisibe vezető úton következett be halála. Az volt a kívánsága, hogy a káptalant a Porciunculában tartják meg.

Mária az égből tekint örömmel öreg földünkre, mert itt kapta meg Istentől azokat az ajándékokat, amelyeket mi is megkaphatunk. Ez a föld volt mindenekelőtt Mária szülőföldje. Itt kapta testét, amelyet méltán nevezünk Isten legszebb templomának. Itt ringatta édesanyja, és a családi élet rejtekén tanulta meg szeretni, szolgálni az Istent. Szerette Mária a földet, mert itt találkozott Gábor anygallal, itt szállt rá a Szentlélek, aki által az Ige testté lett és miköztünk lakozott. Szerette Mária a földet, mert itt szolgálhatta Jézusában Urát és Istent. Itt ismerkedett meg, itt találkozott Istenünk üdvözítő szeretetével.

Nemcsak az apostolok, de Mária is elmondhatta Jézus közelében: *Uram, jó nekem itt lenni! Itt ezen a sáros földön, amelyet paradicsommá szépített Jézus jelenléte.*

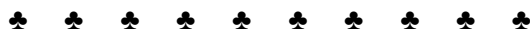
Ez a boldogság nemcsak Mária kiváltsága, hanem a miénk is. Azáltal lesz számunkra is értékes a föld, hogy Jézussal találkozunk rajta. A vele történő találkozás teszi lehetővé, hogy új emberekké váljunk, akik nem vérből, a test ösztönéből, hanem Istentől születtek. Valahányszor figyelmesen hallgatjuk a prédikációt, a Biblia üzenetét, Mária az evangélium legnagyobb megelője is örül, hogy éhezünk Isten igéjére. Minden szentmisében eszébe jutnak a csendes názareti évek, amikor megszegette a kenyeret, és Jézusának nyújtotta. Most lelki kenyeret nyújt nekünk, hasonló, anyai szeretettel. Szent József Mária karjában fogadta a halál angyalát, a halott Krisztust is a fájdalmas anya ölébe fektették. Mily öröm Mária számára, ha mi is a halál szent órájában az ő karjaiba vetjük magunkat.

Ilyen gondolatok jegyében emlékezünk a Boldogságos Asszonyra. Arra a csodálatos asszonyra, akit boldognak hirdet minden nemzedék. És ezt nem ok nélkül teszi. Mária példáján mindnyájan megtanulhatjuk a boldogság tudományát. Az emberiség boldogságot kereső, vágyó, mindig zsákutcába téved, amíg nem követi a világ világosságát, a mi Urunkat, Jézust. Mária arra tanít minket, hogy boldogságunk feltétele újjászületésünk az istengyermeki életre. Nekünk, tévelygő gyermekeinknek is azt üzeni, hogy az evangélium sója nélkül megromlik, és íztelen

lesz életünk. A jézusi tanítás kovásza nélkül kemény és élvezhetetlen lesz kenyérünk. Krisztus világossága nélkül könnyen eltévedünk.

Ezekre az igazságokra figyelmeztet minket Mária, egyházunk édesanyja.

Szent Ferenc gyermeki szeretettel szerette Máriát és az egész Rendet az ő oltalmába ajánlatta. Mi is forduljunk a Szűzanyához gyermeki bizalommal, hogy segítsen meg minket minden szükségünkben és vezessen el minket Fiához, Jézushoz, hogy így elnyerhessük az örök életet.

Dicsértessék Jézus Krisztus!

Szomorkás őszi péntek délelőtt és még esősebb délutánján, Szent Ferenc atyánk imájával esti szentmisével majd későbbi szentségimádással kezdetét vette a háromnapos Ferences Világi Rend Magyar Régióinak Káptalanja.

Kedves testvérek, sok szeretettel köszöntelek benneteket. Engedjétek meg, hogy szóljak hozzátok, mindazokhoz is, akik az imregi káptalanon nem vettek részt, bármilyen okból kifolyólag. Egy káptalant, ha szépnek és jónak mondunk, akkor ez a megszervezésre érvényes, de mindez a mi esetünkben csak akkor lesz igazán jó és szép, ha egy év elmúltával megtermi gyümölcsét. Gondolom az alapokat **P. Bogdan Adamczyk OFMConv.** atya megerősítette bennünk szólva Szt. Ferenc atyánk Szűzanyánk iránt való tiszteletének előadásával.

„Béke követői és hordozói“ pedig akkor leszünk, ha önmagunkkal is békében élünk. Mi, ennek alapján a 2014-2015 évet a **„megbékélés évének“** hirdettük meg, melyben egy éven keresztül napi rendszerességgel elimádkozzuk a **„Felajánló imát“** mely a szent Ferenc kilencedének záró imája. A többi határozatok, amik ellettek fogadva legyenek szívügyeink, melyek építik a Magyar régiót és erősítik a testvéri közösségeket. Visszatérve az imregi káptalanhoz és annak elfogadott pontjaihoz, kérem a testvéri közösségeket, hogy a TSz újságban megjelenő **„Megbékélés“** témákat a testvéri összejöveteleken részletesen vegyék át, mindenkinek teret adva a hozzászóláshoz, hogy ez által tudjuk magunkba növelni a lelki békét, amit másokkal is megoszthatunk. Elmélkedjünk otthonainkban a lelki békéről, mint gyógyító erőről, amit az Atya ad nekünk Jézus Krisztus által a Szent Áldozatban. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket a **Ferences Lelki Tükör** segítségével, hogy az elénk táruló lelki tükör legyen tiszta, egyenes és ne egy torz kép táruljon elénk. Legyen ez számunkra fontos feladat az összejöveteleken is, ami által megoldást találhatunk egyes hiányosságok megoldására. A missziós munkákra melyben nap-nap után tevékenykednünk kell, a tanács szolgálatában álló testvérek munkájára és minden munkálatainkra kérem Isten áldását, a

Szűzanya oltalmát, a Szentlélek kiáradását, Szent Ferenc atyánk és minden Ferences szentek közbenjárását. /Kérlek benneteket munkáinkat kíséritek imáitokkal/.

Ez úton szeretnék köszönetet mondani mindazon testvéreknek, akik valami-képpen, úgy anyagi téren, mint az imádság terén segítségére voltak e káptalan megszervezésében. A szakácsnőnek *Marienka Prozbovának*, aki már másodízben is velünk ünnepelt, aki vasárnap nekem azt mondta: „olyan igazi testvérek között éreztem magam“, majd *Brezňák Mártinak*, aki nagy szeretettel ott segített, ahol legjobban szükség volt rá, és aki szeretne a testvéri közösségünkkel jobban megismerkedni. Nem utolsó sorban *P. Bogdan Adamczyk* atyának a rendház főnökének, azért a vendégszeretetért amellyel fogadott bennünket és megengedte megtapasztalnunk azt a jó érzést, mikor egy nagy család egy földel alatt ébred és ez által válik igazán nagy családdá. Mindenkinek KÖSZÖNÖM.

Farkas Katalin ofs, Magyar Régió minisztere

Felajánló ima Szent Ferenc Atyánkhoz

Gyermei bizalommal ajánlom magam atyai pártfogásodba Szeráfi Szent Ferenc! Egész lélekkel csatlakozom tisztelőid táborához, ahhoz a hatalmas családhoz, amelynek eszményképe, pártfogója, vezére és atyja vagy. Szent életed reám is ellenállhatatlan vonzást gyakorolt. Krisztus Urunk leghűségesebb követőjét, az evangéliumi élet megtestesítőjét tisztelem Benned. Hálával teli szívvel mondom köszönetet azért a kitüntetésért, amely az Úr különleges kiválasztása folytán szent rendnek tagjává tett, és engem, méltatlan teremtményt, alázatos ruháddal felékesített.

Alázattal kérek, szerezd meg hathatós közbenjárásoddal azt a kegyelmet, hogy az Úr Jézust a Te példád és buzdításod szerint utánozzam. Szeressem a szent szegénységet, a Te életednek ezt a legsajátosabb vonását. Segíts lemondanom a világ javairól, ha szegény vagyok, ne kívánjam a másét, ha pedig gazdag vagyok, ne ragaszkodjam a vagyonomhoz, hanem készséggel segítsen a szegényeket és támogassak minden szent ügyet. Segíts követnem csodálatos alázatosságodat, tudjak örülni a megaláztatásnak és a szenvedésnek. Eszközöld ki lelkemnek a töredelmes bánat kegyelmét, hogy a Te bűnbánó életed követésében én is megtisztuljak és könnyeim záporában szentté váljak. Esedezz azért, hogy szívemet az Isten és felebaráti szeretet járja át, s ha nem is hordozhatom a szeretet sebrózsáit, amint Te hordoztad a krisztusi hasonlóság drága jegyeit kezeden, lábodon és oldaladon, lelkemben mégis egészen Krisztushoz hasonlítsak.

Egész életemet arra szentelem, hogy a Te követésed révén növeljem Isten dicsőségét, melegítsem fel embertársaim kihűlt szívét, áldása legyenek a földnek és egykor boldog lakója az örök hazának! Ámen.

Szent Ferenc atyánk tranzitusát október 4.-én ünnepeltük a füleki templomban, ahova most is, mint mindig, szívesen jöttek a FVR-i testvérek. Az ünnepi szentmisét *fr. Posztós Erik OFM* lelki asszisztensünk celebrálta. Szentbeszédében Szt. Ferenc atyánk életét méltatta, ami egyedülálló, példamutató a számunkra is. Szó volt benne arról is, hogy miért csókolta meg Szt. Ferenc a leprást? Természetesen szeretetből, mert a szenvedő Krisztust látta abban az emberben. Tovább beszelt még a vidámságról, a humorról, ami szinten tulajdonsága volt szentünknek. Ki tud vidám lenni? Az, aki tud örülni, boldog és végtelenül szereti a mennyei Atyát. Ezért tudta Szt. Ferenc atyánk úgy örömmel dicsőíteni a természet szépségeit.

A szentmise végén a FVR-i testvérek meggyújtott mécsessel álltak Sz. Ferenc atyánk oltáránál ahol Erik atya a tranzitus szertartását tartotta. Meghatódva hallgattuk és énekeltük azokat a ferences énekeket, amelyiket tudtuk, amit a kántor úr játszott nagy örömünkre. Mindezek végeztével még elidőztünk egy kicsit Szt. Ferenc atyánk oltáránál, ahol már csak mi, ferencesek imádkoztunk és a „*Szeráfikus Szt. Ferencről*” kezdetű énekkel búcsúztunk.

Hazaindultunkban a kolostoron keresztül vezettek a füleki testvérek, ahol meglepetésünkre egy kis agapéra invitáltak bennünket. Itt az atyákon kívül érdeklődő testvérekkel is találkozhattunk, akiknek nagyon örültünk.

Egy kis idő után sajnos búcsúznunk kellett, de megint jó volt együtt lenni, együtt ünnepelni, örülni egymásnak, örülni a közös hitünknek és mindezeret hálát adtunk magunkban az úton hazafele, Losonc felé. *Lados Ágnes fvr, Losonc*

Egy éve, hogy nem vagy testi valóságban,
Tested fájdalmának csontkoporsójában.
Szent Ferenc atyánk várt szeráfi szépségben,
Röpültél feléje lelked örömeivel.

Ott dalolsz Istennek dicső szép hálákat.
Mint ahogy a földön Ave Máriákat.
Rózsika testvérünk, mit is mondjunk néked,
Itt e földi létben ferences testvérek?

Neked már bizonyosság, amit mi csak sejtünk,
Segíts hát a földön, drága kis testvérünk!

A kis Veronika

Veronika mindössze tízesztendős leányka, de amit most elmesélek róla, az színtiszta igazság.

Bécs városában egy héten át lelkigyakorlatot tartottak. A falakon hatalmas plakátok és ezek közepéről egy Krisztus-arc nézett a járóelőkre. Sokan elmentek a plakátok előtt, akik közül többen Krisztus barátai, többen pedig ellenségei voltak. Ez utóbbiak közül sokan, midőn meglátták a képet, káromkodni kezdtek.

Az egyik éjszaka azonban még ennél is csúnyább dolog történt. Valami elveteült ember sárral kente be az Üdvözítő arcát. Most úgy nézett ki a kép, mint egy durva káromkodás.

De nem sokáig! Jézus a gyermekeket szerette a legjobban és érthető, ha őt is a gyermekek szeretik a legjobban. Az egyik reggel épp iskolába tartott Veronika. Amikor meglátta a bemocskolt Krisztus-plakátot, szívébe nyilait a fájdalom. Nem sokat gondolkozott, hanem elővette zsebkendőjét, hogy a sarat letörölje Jézus arcáról. Ez azonban nem ment könnyen, mert a zsebkendő száraz volt. Ekkor gyorsan elszaladt a legközelebbi kúthoz és megnedvesítette zsebkendőjét. Így már sikerült letisztítani a sarat és Krisztus arca újra jóságosan nézett a járóelőkre. A kislány pedig boldogan sietett az iskolába.

Ó, kedves Veronika! A nagy Veronika, aki a kereszttúton kendőt nyújtott az Úr Jézusnak, jutalmul elnyerte az Üdvözítő arcképét. De az is egészen bizonyos, hogy az Úr Jézus hálás szeretettel a te lelkedbe is belerajzolja arcának szent vonásait.

György Attila: **A KEGYELEM FORRÁSAI**

A leleszi testvéri közösség számára Rad község kis Assisit jelent, mivel itt található Szent Ferenc atyánk ereklyéje. Mint már pár éven keresztül, az idén is a leleszi testvéri közösség két este, október 3-4-én ünnepelte Assisi szentjének, Szent Ferencen atyánk mennyei születésnapját – „tranzitusát”.

E szép ünnep 3-án este **Böör Roland**, helyi plébános atya, vezetésével kezdődött megható percekkel, amikor a sötétséget felváltja a világosság, ami számunkra nem más, mint a földi élet után a mennyei világosság. Első péntek lévén az atya e szavakkal kezdte szentbeszédét: „*Vegyétek igámat és kövessetek, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű!*” Ezeket a szavakat szent Ferenc atyánk nagyon komolyan vette és követte őket. Lemondva önmagáról eggyé vált Jézus Krisztussal. Ebből kifolyólag nevezik őt Jézus Krisztus „hasonmásának”.

Szent Ferenc atyánk elfogadta a követésre való meghívást, amelyre minket is tanít az által, hogy a „követés” a Jézus Krisztussal való egyé válást jelent minden ember számára. Így mi is szent Ferenc atyánkat követve a gyakori bűnbánattal és az alázatosság gyakorlásával méltókká szeretnénk válni Isten országának öröklésére. Majd 4-én este a rózsafüzér imádságát követően **fr. Bogdan Adamczyk OFMConv.** atya szent Ferenc lelkiségéről és annak jelen életbe való átültetéséről szólt, rámutatva a számunkra oly fontos tényezőre, ami hiba Jézus Krisztus követésében a: „közvélemény felé irányuló közömbösség”, a mai kor embere, sajnos, ennek válik rabjává. Szentünk szíve tele volt Isteni szeretettel embertársai iránt, melynek gyümölcse a ferences családokban eltelt 800 év együttélése. – A szentmise végén Bogdán atya Szent Ferenc atyánk ereklyéjével megáldotta a jelenlévőket és az ereklyét megcsókolva elénekeltünk egy Szt. Ferenc énekét: „*Áldjuk a földön Isten szegénykáját*”, majd távozásnál a testvérek egy kis finomsággal kínálták a jelenlévőket. Az ünneplés tovább folytatódott a plébánia épületében ahol a harmadrend tagjai egy kis agapéval fogadták a lelkiatyákat, és mint kis család, közösen ültünk a terített asztalhoz, ahol már szó esett a novembere tervezett fogadalomtételtől, melyen két testvérünk tesz első éves fogadalmat és két testvér pedig örökfogadalmat.

Kérjük tehát Isten áldását ezekre a képzésben lévő jelöltekre, alázatos kitartásukban a kitűzött cél eléréséhez – az örökfogadalomhoz, és az örökfogadalmasoknak adjon az Isten bő kegyelmeket, hogy „*életük példájával érintsék, és valóban felmelegítsék embertársaik kihűlt szívét, hogy áldásai legyenek a földnek, és egykor boldog lakói az örök hazának*”. Ámen.

Farkas Katalin ofs

VIII. rész. **A hit példái.** – Jézuson kívül, aki az engedelmesség példája.

Szent Lukács így ír: „*Jézus növekedett korban, értelemben, kegyelemben*”. Ez sok teológiai kérdést felvetett. Hogyan növekedett, ha Ő Isten? Egyben Isten fia, de az Ember fia is. A megismerés különböző az emberi élet különböző szakaszaiban. Hogyan nekedkedett kegyelmekben, ha Isten fia volt? Növekedett tapasztalatokban Isten iránt – mint ember. Mint Isten egyenlő volt Istennel. Új tapasztalatok keletkeztek az Isten iránti engedelmisségen.

Máriánál ezt annál inkább mondhatjuk, mert nem volt olyan, mint Jézus. Nem ugyanúgy volt kegyellemmel teljes, mint Jézus. Van kisebb és nagyobb pohár. Az egyik is tele van a másik is és mégsem egyforma az ürtartalmuk. Jézus telve van kegyelmekkel, Mária szintén, de úgy ahogyan egy teremtmény lehet.

Mária mikor kimondta az IGENT, „*legyen meg a Te akaratod*”, telve volt kegyelmekkel. Hitt Istennek, hogy az szereti őt. Mikor kérdések gyötörték őt, akkor sem hiányzott a hite. Életében többször is igent kellett mondania Istennek. Mikor gyermeket várt, szerette Józsefet, de egyben meg is értette őt. Tudta mire gondol, hogy ez a gyermek nem tőle van. Ezekben a pillanatokban hallgat, nem mondta mindjárt azt, hogy a gyermek a Szentlélektől fogant. József azt mondta volna: „*Megbolondultál? Azt hiszed, bolond vagyok?*” **Mária ekkor vakon hitte, hogy ez a probléma megoldódik. Nem tudta hogyan, de hitt Istennek. Ez az ő műve, így biztosan megoldódik. Mária a hit embere volt akkor is.**

Ugyanígy történt akkor is, amikor Józseffal Egyiptomba kellett menekülniük. Miért nem keresett József más megoldást? Mert hitte, hogy ez Isten terve. Hét évig éltek itt, mint menekültek, nem volt házuk, munkájuk, felvetődött a kérdés, tényleg Isten fia a gyermek? Biztosan átérték a hit krízisét. Nincsen abban semmi kivetnivaló, ha néha krízisbe kerülünk. Normális dolog, hogy a dolgokat értelmünkkel ártértékeljük. A hit nem azt jelenti, hogy nem teszünk fel kérdéseket, hanem azt, hogy folytatjuk az utat, fontos az, hogy nem állunk meg. A hit tehát nem csak emóció, hanem akció, tett is.

Mária, a hit anyja, elveszítette a Jeruzsálembe vezető úton a fiát, Jézust. Három nap keresték Józseffal együtt, mire megtalálták őt a templomban. Az Atya miért nem világosította meg őket, hogy három órán belül találják meg Jézust? Miért hagyta őket szorongások közepette? Erre is csak a hit a válasz. Isten tudta miért. És így folytatódott Mária egész élete. Ki tudja hányszor tette fel ezt a kérdést magában: „*miért?*”

További példa: Itt van Jézus a kereszten. „*Istenem, Istenem miért hagytál el*

engem?“ – Választ nem kapott, de így folytatta: „*Istenem, kezébe ajánlom a lelkem!*“ Egészen átadta magát Istennek. Nem bolondság ezt így cselekedni? Ezt a filozófia nem tudja megmagyarázni és megérteni. Erre csak a hit képes.

A 21. század embere intelligensebbé akar válni, mindent a kezével akar érinteni. A hit másfolyan. Szent János evangéliumában ezt írja: „...*boldogok, akik nem láttak, mégis hisznek*“. A hit és a tudomány, ellenkező irányt vettek. Nem mondanak ellent egymásnak, csak más irányban haladnak. A hit, ha tudományos bázisokon mozog – már nem hit. A mindennapi életben ez úgy néz ki, hogy például összehasonlítunk két vércseppet, egy természetes és egy tudósok által előállítottat. Egyformáknak néznek ki, de mikroszkóp alatt csak az egyik élő. Ez egy titok.

Lehet ilyen példa a botanikusoknál is. A tudósok tökéletesen le tudják írni a növények növekedésének folyamatát, de nem tudják miért van így – ez a természet titka. Isten teremtő erejének titka.

A hit példái a Szentírásban

Ábrahám - a Szentírás úgy mutatja be őt, mint a hit emberét. Már 79 éves, ilyenkor az ember általában már pihen. Ábrahám vezér volt, saját országgal, amit a harcokban szerzett. Most már megállapodott, volt vagyona, szolgálai, állatai. Egyszer csak azonban szólította őt az Isten. „*Ábrahám, hagyd el földedet. Kapsz tőlem egy másikat, amely jobb lesz mint a tiéd. Nagy nép atyjává teszek, annyi utódod lesz, mint csillag az égen.*“ Ábrahám most mit tegyen? Higgyen neki? Hiszen volt saját földje. Az Isten nem mutatta meg neki, hogy ez a te földed és ezt kapod tőlem. Azonkívül már nagyon koros, öreg is volt. Új életet kezdeni nem oly könnyű. Ábrahám azt is mondhatta volna: „*Köszönöm Uram, de maradok itt, ahol vagyok.*“

Az Úr Jézus azt mondja: „*Gyűjtsetek kincseket a menyben...*“ Mennyi időt fordítok arra, hogy földi kincseket szerezzek? Sokszor gyakorlatilag azt sem hisszük, hogy meghalunk. Úgy élünk, mintha örökké ezen a földön élénk.

Ábrahám vakon igent mondott Istennek. Nem tudta összehasonlítani a dolgokat, nem kalkulált, nem tudta, hogy az ő korában ez még sikerülhet. Elfogadta Isten meghívását és hitt neki. Azután az Isten fiút ígért neki. *Most viccel velem?* – kérdezte. *Sára nem fiatal, már 78-éves. Akkor hogyan lesz nekünk gyerekünk?* Az, amit Isten ígér, nem logikus. Nagyon különleges és hihetetlen. Ennek ellenére – Ábrahám hitt neki.

Mit mond a Biblia a Teremtés könyvében? Sára gyermeket szült neki, már majdnem száz éves volt. A jövődőléstől még húsz évet kellett várniuk. És ez a fiúgyermek elkezdett növekedni. Az Isten ígéretei teljesülnek. Izsák az alapja

annak, hogy Isten ígéretei teljesülhessenek, hogy olyan nemzet keletkezik, amelynek annyi tagja lesz, mint csillag az égen. Izsák az ígérek örököse. És most ez következik: „*Áldozd fel egyetlen fiadat!*“ – *Most minden elveszett! Hogyan leszünk nagy nemzet, ha Izsákot feláldozom?* Azt gondoljátok, hogy Ábrahám érzelmek nélküli volt? Biztosan mérges volt, félt, sajnálta a gyermeket. Kétkedett. Hol volt a hite? Mindennek ellenére tovább haladt a hegyre, készítette az áldozatot.

A hit az cselekvés, nem érzélem /emóció. Mikor az Oltáriszentség előtt térdelünk, felmerül a kérdés: *Tényleg itt van Jézus, egész istenségében?* Ennek ellenére ott maradunk előtte és szólunk hozzá. „**Uram, nem értem, – de segíts hittelenségemen!**“ Ha a hited kicsi, akkor nézz az Egyház hitére – ez fontos.

Az értelem latolgat – mi szól mellette, mi ellene. Ez az egész nem érdekes. Ha folytatod azt, amit tenned kell, annak ellenére, hogy másképpen gondold – ez a hit. Ábrahámot az atyjuknak tekintik a zsidók is, a muszlimok és éppúgy a keresztények, mert ő a hit atyja. Az ő élete hittel kezdődött és végződött.

KÉPZÉS: Adventben Máriáról

Az adventi idő első részében a Boldogságos Szűzanya Szeplőtelen fogantatását ünnepeljük. Hogyan is ünnepelhetnénk az advent idején az eljövendő és várvárt Üdvözítőt anélkül, hogy ne gondolnánk a Szűzanyára, aki szíve alatt hordozta, akit az egész világ várt. Ezért sokan az adventet liturgikus Mária-hónapnak is mondják. Erre szolgálnak elsősorban a rorátés szentmisék – a korai szentmisék. Igazán szép, kifejező szimbólum van abban, hogy a hajnal pirkadásakor mondjuk ezeket a szentmiséket, mert Mária a hajnal csillaga, aki jelezte, hogy jön Krisztus, a világ világossága, az igazi Nap.

Szent Bertnát írja: „*Mária a Jákobból támadt nemes csillag, melynek fénye az égen tündököl, bevilágítja a földet, felmelegíti a szíveket, növekedésre serkenti az erényt.* Mária a nemes és fényes csillag, e végtelen tengerünk felett magasló, amely érdemei miatt ragyog, és példái által megvilágosít minket... Ha követed őt sohasem tévedsz el utad során. Ha kéred őt, nem veszíted el a reményt. ... *Oltalma alatt eléred a kikötőt.*“

Kéves olyan ünnep van, amelyet oly sokan félre értenek, mint éppen Szűz Mária *Szeplőtelen Fogantatásának ünnepe*. Pedig jelentése nagyon egyszerű. **Szűz Mária, Jézus előlegezett érdemei** miatt – létének első pillanatától kezdve, vagyis ahogy édesanyja szíve alatt megfogant, mentes volt az áteredő büntől, a

szeplőtől. **A Boldogságos Szűzanya, Szent Fiára** való tekintettel soha, még egy pillanatra sem lett a sátán rabja, mindig érintetlen teremtmény maradt, egészen Istené. A Magasságbelinek szeretett leánya, akire Isten mindig a legnagyobb tetszéssel tekinthetett. Mária Isten kegyelmével, jelenlétével teljes, benne nem sérült az **eredeti szentség és igazság**. Vagyis nincs benne az a hiány, amit eredeti bűnnek nevezünk. **Isten Máriában** egy olyan nyitott emberszívet teremtett magának, amelybe betérhet. Mária IGENT mert mondani mindentudás és előrelátás nélkül.

„A világosság tulajdonába jött – írja Szt. János – és övéi nem fogadták be.” Ez áll ránk áteredő bűnben születettek, akik egy határozott ponton – az áldozat vállalás határán – megtagadjuk a világosság követését. „Mindazoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek.” Ez elsősorban arra érvényes, aki valóban és föltétel nélkül befogadta a világosságot: „Íme, az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint” – mondja Mária az angyali üdvözlés alkalmával. Erre a mondatra várt a bűnbeesés óta az egész megváltásra szoruló világ. Ezzel az IGENNEL kezdődik a világ újjáteremtése, hiszen ebben a pillanatban **az IGE testté lett!** Itt mutatkozik meg a názáreti szűz nagysága, aki hatalmas akadályt gördített el az emberiség megváltásának útjából. Innentől érthető, miért hívták a történelem során sokszor segítségül a bajbajutott keresztények Máriát, akinek hite hegyeket mozdít.

„Most segíts meg Mária” – mily sokszor imádkozta ezt magyar népünk a történelem során az egész Kárpát medencében. **Mária**, azóta is mutatja, bizonyítja, hogy Ő hűséges **hívó** gyermekeihez, de elvárja, hogy hallgassunk az ő Fiára, ahogy ezt a kánai menyegzőn is mondta a szolgáltnak: „**tegyétek, amit a Fiam mond!**” **Higgyük**, hogy Mária gondjába vett minket Szent István följajánlása óta, mint magyar nemzetet, és higgyünk abban is, hogy a hétköznapi életünk gondjait is szívéen viseli, illetve továbbítja a Mindenhatóhoz. Ma sem kevesebb a szenvedés a minket körülvevő világban, mint volt régen. Mennyi a meg nem értett, a magányos, a testileg – lelkileg beteg ember. Hány embert gyötörnek családi gondok! Mennyi házastárs életét keseríti meg a vak féltékenység, vagy a házastársi hűtlenség, hányan a szenvedélyek rabjai, s nem tudnak szabadulni belőle.

A megoldás mégsem a külső tényezőkben rejlik, hanem inkább a saját lelkünkben. Mert boldogságunk már itt a földön végső soron azon dől el, mennyire vagyunk egységben az Atya akaratával, mennyire igyekszünk, akár áldozatok árán is azt tenni, amit Isten kíván tőlünk, amit Szent Fia mond. Nem is annyira a körülményeink, mint inkább Istennel és az emberekkel való kapcsolatunk határozzák meg a békességünket. Fontos tudnunk, hogy Mária nagysága nem csak az angyalnak kimondott egyetlen nagy igenjében rejlik, hanem a hosszú hétköz-

napok során kimondott sok-sok kis igenjében is, amelyekkel minden körülmények között hűséges maradt Istenéhez. Kérjük a dicsőséges Máriát – de figyeljünk közben a rejtett Máriára is. Az asszonyra, aki nem neheztelt József-re, amiért nem sikerült szállást találnia élete nagy és nehéz napján. Az édesanyára, akiben nem volt harag, amiért egyetlen fia magára hagyta és elment, hogy megtalálja és teljesítse hivatását. Nézzünk az édesanyára, aki nem sértődött meg, amikor Fia azzal utasította el hívását, hogy „*aki teljesíti Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.*” Figyeljünk az édesanyára, aki Fia bántalmazóinak és gyilkosainak megbocsátott. Igyekezzünk példát venni a nőről, akinél nem volt fontosabb asszony a világtörténelemben, ennek ellenére sohasem fáradozott azon, hogy saját fontosságát hangsúlyozza – ellenkezőleg, mindvégig a háttérben maradván Fiára irányította az emberek figyelmét.

Ebben az adventi időben is az Egyház azt kéri gyermekeitől, dicsérjék Istent mindazért a csodáért, amit Máriában, az alázatos szűzben véghezvitt: „*énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodálatos, amit cselekedett.*” ^{/zsol/} Nekünk, keresztényeknek – ferenceseknek – nincs más feladatunk, mint hogy életünket a Szeplőtelen Szűzéhez alakítsuk, utánozzuk Őt a kegyelem befogadásában, az Isten iránti állandó nyitottságban és készségben.

Urunk, köszönjük a Szeplőtelen Fogantatást és az adventi időszakot, amikor várakozik a lélek és készülhet a szív, hogy te Jézusban eljőjj, kopogtatva az ajtón és leülj a mi asztalunkhoz. De még inkább köszönjük a te adventedet, hogy magad is vársz reánk, olykor tékozló fiaidra, lányaidra. Jöjj el, jöjj el hozzánk advent Ura, Megváltó Jézusunk, tölts el minket téled való békével, örömmel és Lélekkel. Áldott adventet kívánok minden ferences testvéremnek.

Mészáros Mária, képzési felelős, Pozsony

Ima azokért, akik valóban szenvednek.

A szent Márta-házban bemutatott szentmisén Jób könyvének soraiból kiindulva ^{/Jób 3,1-3,11-17, 20-23/} homíliájában **Ferenc pápa** hangsúlyozta: *az élet sötét pillanataiban a panasz is imává válik, de kerüljük a teátrális sópánkodást.*

Jézus, amikor panaszkodik: „*Atyám, miért hagytál el? - káromkodik? Ez misztérium*” - folytatta a pápa. Hányszor hallottam embereket, akik nehéz, fájdalmas helyzetekben élnek. Sok mindent elveszítettek, egyedül érzik magukat, sorsukra hagyták őket. Panaszkodnak és gyakran felteszik Istennek a kérdést, miért? Fellázadnak Isten ellen. És én ezt mondom: *Továbbra is imádkozz így, mert ez is ima. Ima volt az is, amikor Jézus mondta az Atyának: „Miért hagytál el?*